

مدل ارزیابی فنی اقتصادی انتخاب سطح مکانیزاسیون پارکینگ در مناطق شهری

دکتر سید محمد سید حسینی، عضو هیئت علمی دانشگاه علم و صنعت ایران، دانشکده مهندسی

صنایع، تهران، ایران¹

مریم خدیور، دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی عمران - حمل و نقل، دانشگاه آزاد اسلامی واحد

علوم تحقیقات²

¹seydhoseini@yahoo.com, 77240540

²m.khadivar@bolandpayeh.com, 09124214165

چکیده :

نگاهی به تجارب جهانی نشان می‌دهد که امروزه برای حل مشکل کمبود پارکینگ خصوصاً در مناطق مرکزی شهرها، به مقوله پارکینگهای مکانیزه به دلیل مزایایی همچون قابلیت اجرا در زمینهای کوچک و غیر متعارف، ایجاد ظرفیت بیشتر در فضای کوچکتر، کاهش زمان پارک و بازیابی خودروها، افزایش ایمنی و کاهش آلودگی زیست محیطی به عنوان راه حلی مناسب توجه می‌شود. در این خصوص با توجه به انواع مکانیزمها با شرایط و ویژگیهای مختلف در این پارکینگها، تصمیم‌گیری جهت به کارگیری مناسب‌ترین سیستم چندان ساده نیست زیرا تعداد شاخصهای تصمیم‌گیری، تنوع معیارهای کمی و کیفی و لزوم در نظر گرفتن هم زمان آنها و همچنین اهمیت اثرات و پیامدهای تصمیم و عواملی نظیر آن بر پیچیدگی تصمیم می‌افزاید. بنابر این لازم است بررسی و تحلیل دقیقی درباره انواع مکانیزمهای این پارکینگها صورت بگیرد تا مناسبترین گزینه در هر شرایطی مشخص و نیز اولویت بندی بین آنها تعیین گردد. در این مقاله سعی بر آن است تا ضمن معرفی تعدادی از سیستمهای پارکینگ مکانیزه و بیان شاخصهای فنی و اقتصادی موثر در ارزیابی آنها، چگونگی انتخاب بهترین سیستم با در نظر گرفتن نظرات کارشناسان و متخصصان مربوطه نشان داده شود. در این مسیر از روش تصمیم‌گیری چند معیاره PROMETHEE استفاده شده است.

کلید واژه: پارکینگ مکانیزه، سطح مکانیزاسیون، روش PROMETHEE، آستانه برتری، آستانه بی تفاوتی